Ο Γιώργος Βέης για την ποιητική συλλογή "Μη με ψάχνετε Εδώ" (περ.Τα Ποιητικά, τχ. 1, Μάρτιος 2011)

Ηρώ Νικοπούλου
ΜΗ ΜΕ ΨΑΧΝΕΤΕ ΕΔΩ
Εκδόσεις Πλανόδιον

Η ευκαιστική συναντίληψη είναι δεδομένη καθόσον η Ηρώ Νικοπούλου είναι και ζωγράφος. Η σύμπνοια του προσώπου με τον έξω κόσμο είναι στην προκειμένη περίπτωση το αποφασιστικό ζητούμενο. Βέβαια το ποιητικό υποκείμενο έχει πάντα κατά νουν ότι στο τέλος της ημέρας το τραγικό στοιχείο υπερέχει. Η αίσθηση του κενού παραπέμπει ευθέως στην κλειστοφοβική ύπαρξη, την οποία μας κληροδότησε ο εικοστός αιώνας. Οι άλλοι δεν είναι απλώς απρόσιτοι, είναι σα να μην υπάρχουν καν. Οι στίχοι «όταν κομμάσει μόνη γυρίζεις /πάντα προς την πλευρά/ που το άλλο σώμα λείπει» δηλώνουν εμφατικά το τι άφησε πίσω της η προσπάθεια του εγώ να συνταυτιστεί με το εσύ. Αυτή εκρεβώς η αδυναμία του συγκερασμού ή της συναντίληψης των χαρακτήρων ανατροφοδοτεί διαρκώς την ποιητική γραφή. Βεβαίως δεν λείπουν οι διερωτήσεις του τύπου «Γιατί πάντα κάνω το λάθος / να ψάχνω το σωστό;». Η ποιητική καταγραφή επιδιώκει δηλαδή άλλη μια φορά ν' απαντήσει, ματαίως ή μη, σε προβλήματα που ταλανίζουν τη στοχαστική περσόνα. Εξ ου και ο αποφθεγματικός, ήπιος διδακτικός τόνος, ο οποίος συνέχει τις περισσότερες από τις εκφάνσεις.

ΓΒ